

Sygn. akt I Ca 111/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – S.O. Barbara Bojakowska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013 roku w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy(...)

im. F. S. z siedzibą w G.

przeciwko J. M.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 165/12

1/ oddala apelację;

2/ zasądza od pozwanej J. M. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy (...) im. F. S. z siedzibą w G. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt I Ca 111/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Łasku, w sprawie o sygn. akt I C 165/12, zasądził od pozwanej J. M. na rzecz powoda Spółdzielczej Kasy (...) im. F. S. w G. kwotę 7618,90 złotych z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 15 lutego 2012 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania w kwocie 1660 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniosła pozwana J. M., w której zarzuciła naruszenie przepisu prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wadliwe ustalenie daty rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem, wbrew wyraźnym i nie budzącym wątpliwości zapisom § 23 ust. 1 Regulaminu Udzielania Kredytów i P. Spółdzielczej Kasy (...) od dnia 20 lutego 2006 r., wskazującym, iż data wymagalności zwrotu całości kredytu przypada w momencie opóźnienia w terminie zapłaty którejkolwiek z rat, a w konsekwencji naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 118 k.c. poprzez wadliwe przyjęcie, iż termin przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem nie upłynął przed datą wniesienia powództwa tj. najpóźniej z dniem 25 listopada 2011 roku

W oparciu o tak przedstawione zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku

i oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji pozwanej oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej J. M. jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 505⁹ §1¹ k.p.c. w postępowaniu uproszczonym apelację można oprzeć między innymi na naruszeniu przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Wbrew zarzutom apelującej Sąd Rejonowy dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie dopuścił się naruszenia art. 233 k.p.c. skutkującej wadliwą oceną materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. nie wystarcza twierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego nie odpowiada rzeczywistości. Konieczne jest bowiem wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie Sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył Sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im je przyznając. Postawienie zarzutu obrazy art. 233 k.p.c. nie może bowiem polegać na zaprezentowaniu ustalonego przez siebie, na podstawie własnej oceny dowodów stanu faktycznego. Skarżący może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że Sąd rażąco naruszył zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i że uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Zaś uwzględnienie przez Sąd w ocenie materiału dowodowego powszechnych i obiektywnych zasad doświadczenia życiowego nie usprawiedliwia zarzutu przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów na tej tylko podstawie, że indywidualne i subiektywne doświadczenia strony są od tych zasad odmienne.

Nie sposób zgodzić się ze skarżącą, że Sąd Rejonowy wadliwie ustalił termin przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem.

Wbrew temu, co podnosi apelująca, z postanowień zawartych w § 24 Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek oraz pkt. 17 umowy pożyczki nie wynika, że by data wymagalności całości kredytu przypada w momencie opóźnienia w terminie zapłaty którejkolwiek z rat.

Zwrócić natomiast wypada uwagę na pkt. 20 umowy pożyczki i § 26 Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek, zgodnie z którymi strony stosunku umownego postanowiły, że do wymagalności całości zadłużenia wraz z odsetkami dojdzie w razie wypowiedzenia umowy i dodatkowo z upływem 30-sto dniowego terminu wypowiedzenia.

Trzeba także podkreślić, że w niniejszej sprawie nie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy, a roszczenie o niespłaconą pożyczką stało się wymagalne z dniem 09 marca 2009 r., tj. z dniem śmierci pożyczkobiorcy, gdyż zgodnie z przepisem art. 25 § 1 ustawy z dnia 16.09.1982 r. Prawo spółdzielcze członka zmarłego skreśla się z rejestru członków spółdzielni ze skutkiem od dnia, w którym nastąpiła śmierć, a w myśl art. 28 ustawy z dnia 14.12.1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych, w razie ustania członkostwa roszczenie o zwrotu pożyczki lub kredytu staje się wymagalne z dniem ustania członkostwa.

Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu z uwagi na wytoczenie powództwa w dniu 15 lutego 2012 roku, co stanowi

iż roszczenie objęte niniejszym postępowaniem nie przedawniło się.

Nie można także zgodzić się ze skarżącą, iż poszczególne raty pożyczki udzielonej S. R. przedawniły się.

Trzeba podnieść, że pożyczka nie jest świadczeniem okresowym, gdyż stanowi świadczenie jednorazowe jedynie podzielone na mniejsze kwoty spłacane co miesiąc i składające się na jedną większą całość. W odróżnieniu od świadczeń okresowych, z których każde jest samodzielne, świadczenia ratalne nie mają charakteru samoistnego, są zawsze ułamkiem istniejącej początkowo kwoty rozłożonej na części, a upływ czasu nie powoduje zwiększenia globalnej kwoty świadczenia o kolejne świadczenie miesięczne.

Z tej przyczyny, nie można dojść do wniosku, aby przedawnieniu ulegała co miesiąc każda kolejna rata, gdyż nie jest to świadczenie okresowe o jakim stanowi art. 118 k.c.

Podsumowując należy stwierdzić, iż rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odpowiada prawu i z tego względu Sąd Okręgowy w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 505¹² §3 k.p.c. apelację pozwanej oddalił.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 108 § 1 k.p.c. oraz z § 6 pkt 4, § 12 ust. 1 pkt 1 i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) obciążając nimi stronę przegrywającą.